

MINISTERUL EDUCAȚIEI AL REPUBLICII MOLDOVA
COLEGIUL TEHNOLOGIC DIN CHIȘINĂU

„Aprob”

Directorul Colegiului Tehnologic din Chișinău

[Signature]
Donici Vladimir

„23” iunie 2017

Curriculumul stagiului de practică
2.1 Practica tehnologică
(anul III baza 9 clase)

Specialitatea: 72330 „Modelarea, proiectarea și tehnologia confecțiilor din țesături ”

Calificarea: 311931 „Tehnician tehnolog în industria confecțiilor ”

Chișinău 2017

Curriculumul a fost elaborat în cadrul Proiectului *EuropeAid/133700/C/SER/MD/12*

"Asistență tehnică pentru domeniul învățământ și formare profesională
în Republica Moldova",

implementat cu suportul financiar al Uniunii Europene

Autori:

Bumbu Eleonora, profesor de lecții practice, grad didactic doi(II)

Buga Angela, profesor de lecții practice

Aprobat: La ședința Consiliului Profesor al CTC din „23 iunie” 2017

Director Colegiului Tehnologic din Chișinău: Donici Vladimir

Recenzenți:

1. Negru Nicoleta, profesor de matematică, metodist, grad didactic doi(II)

2. Manole Maria, profesor de discipline tehnice, șef de secție, grad didactic doi(II)

Adresa Curriculumului în Internet:

Portalul național al învățământului profesional tehnic

<http://www.ipt.md/ro/produse-educationale>

CUPRINS

I.	Preliminarii	4
II.	Motivația, utilitatea stagiului de practică pentru dezvoltarea profesională	4
III.	Competențele profesionale specifice stagiului de practică	5
IV.	Administrarea stagiului de practică	6
V.	Descrierea procesului de desfășurare a stagiului de practică	6
VI.	Sugestii metodologice	8
VII.	Sugestii de evaluare a stagiului de practică	8
VIII.	Cerințe față de locurile de practică	9
IX.	Resursele didactice recomandate elevilor	10

I.Preliminarii

Curriculum la *Stagiul de practică* reprezintă un sistem complex de procese decizionale, manageriale/monitorizare care preced, însoțesc și urmează proiectarea, elaborarea și implementarea, evaluarea și revizuirea permanentă și dinamică a setului de experiențe de învățare oferite de unitatea de învățământ. Acest curriculum desemnează conținuturile instructiv-educative în stînsă interdependență cu obiectivele educaționale, metodele didactice, formele de organizare a activității.

La elaborarea curriculumului s-a ținut cont de Codul Educației, Strategia Sectorială de Dezvoltare 2020, instruirea centrată pe competențe, din care reiese îmbinarea caracterului formativ al procesului educațional cu particularitățile specifice la stagii de practică.

Curriculum-ul la *Stagiul de practică* corespunde statutului disciplinei de specialitate din plan – cadru de învățământ profesional tehnic postsecundar nonterțiar/terțiar – nivelul 4(5) pentru elevii cu studii la zi și conține mai multe module care se studiază pe parcursul a patru ani de învățământ, în vederea certificării pentru calificarea profesională „*Modelarea, proiectarea și tehnologia confecțiilor din țesături*” în scopul formării la elevi a competențelor profesionale tehnice pentru integrare în mediul tehnologic de profil.

2.1 Practica tehnologică reprezintă al treilea modul al Stagiului de pregătire practică de specialitate în vederea certificării pentru calificarea profesională „*Modelarea, proiectarea și tehnologia confecțiilor din țesături*” și are alocate 90 de ore conform planului de învățământ 2016 – 2017. Acest modul, conține activități importante în formarea deprinderilor, priceperilor, creativității profesionale tehnice de specialitate, precum: prelucrarea elementelor tehnologice, confecționarea vestimentelor, asimilarea inovațiilor în Industria Ușoară.

II.Motivația, utilitatea stagiului de practică pentru dezvoltarea profesională

Motivarea elevilor este un demers foarte important în procesul de învățare, cu atât mai mult cu cât, în absența acesteia, învățăceii au performanțe școlare nesatisfăcătoare.

Pentru ca elevii să manifeste interes chiar și vizavi de cele mai dificile materii școlare, este important ca profesorul să puna în aplicare metode eficiente de motivare a învățăcelor.

Rămâne posibilitatea motivării elevilor prin intermediul unor factori proprii instituției școlare, posibilitate care reclamă multă energie din partea profesorilor și prin intermediul căreia nu se obțin întotdeauna rezultate semnificative. Astfel, în procesul de instruire se vor aplica următoarele metode eficiente de motivare:

- A oferi prin exemplul propriu un model pentru comportamentele dorite. Urmând exemplul profesorului, elevii își vor schimba propriul comportament. De pildă, acesta poate arăta entuziasm pentru obiectul de studiu pe care îl predă și pentru lucrul cu elevii. Entuziasmul este molipsitor și se va transmite și elevilor.
- A împărtăși elevilor așteptările sale; este recomandabil ca profesorul să comunice elevilor scopurile pe care le urmărește, mijloacele și strategia pe care intenționează să le utilizeze în acest scop, pentru a-i implica atât în procesul de fixare a obiectivelor, cât și în acela de proiectare a mijloacelor și a strategiei adecvate. Această implicare determină asumarea de responsabilități din partea elevilor și creșterea semnificativă a întâririlor pozitive, ca urmare a atingerii obiectivelor propuse.
- A stabili o atmosferă pozitivă, de empatie pentru fiecare elev în parte, dar fără a pierde din vedere centrarea lor pe ceea ce trebuie făcut în clasă.
- A implica elevii în mod activ, utilizând astfel disponibilitatea lor naturală de a face ceva. Profesorul ar trebui să gândească un proces instructiv - educativ viu care să potențeze această disponibilitate naturală a elevilor.
- A releva foarte clar că merită să înveți, că fiecare lecție transmite ceva foarte important, decisiv pentru viața elevilor; altfel, aceștia vor încerca să se sustragă.
- A cultiva încrederea în sine a elevilor. Oricine vrea să se simtă prețuit și respectat. De aceea, profesorul are sarcina de a planifica în așa fel activitățile, încât fiecare elev să poată face ceva și să obțină succes. Eșecul repetat determină sustragerea elevului de la activități și pierderea încrederii în sine sau în profesor.

- A utiliza interesele și cunoștințele anterioare ale elevilor, plecându-se de la ceea ce a devenit aproape un truism în educație: elevul acordă o atenție mult mai mare și se implică mai mult dacă subiectul are o legătură vizibilă cu experiența și interesele sale. O astfel de situație poate determina și o atitudine mult mai pozitivă față de școală și de profesori.
- A utiliza ideile elevilor, pentru că în acest caz interesul și implicarea lor vor fi mai mari.
- A utiliza curiozitatea naturală a elevilor; în acest sens, profesorul urmează să pună în joc un arsenal variat de tehnici și mijloace care să scoată lecțiile din anonimat.
- A provoca elevii prin solicitările la care trebuie să răspundă. Temele ușoare devin cu timpul plictisitoare, fapt ce determină fie ne-implicarea elevilor, fie deplasarea centrului lor de interes. Problemele pe care le au de rezolvat trebuie să-i provoace, dar să nu-i descurajeze, deoarece, în acest ultim caz, efectul ar fi similar cu acela al temelor ușoare.
- A utiliza întăririle pentru a recompensa comportamentele dezirabile. Nu de puține ori, comportamentul dezirabil este "uitat", pentru a acorda o atenție sporită elevilor care creează probleme. Dar a beneficia de atenția profesorilor este o întărire pozitivă cu valențe educative semnificative, de care nu întotdeauna profesorul face uz.
- A utiliza instruirea individualizată, adică a realiza o proiectare diferențiată a activităților de învățare în funcție de interesele, nevoile și abilitățile elevilor.
- A utiliza competiția, întrucât în mod natural elevilor le place să intre în competiție și să câștige, să fie cei mai buni. Această modalitate de motivare trebuie utilizată cu grijă, deoarece, dacă în mod repetat aceiași elevi pierd competiția, ea poate deveni contraproductivă din punct de vedere educativ.
- A reduce anxietatea elevilor; elevii neliniștiți nu se pot concentra pe activitatea de învățare, iar unele presiuni care se exercită asupra lor (utilizarea fără discernământ a competiției, teme prea grele sau care necesită un volum de muncă prea mare, lucrări de control lipsite de relevanță etc.) sunt inutile și pot fi contraproductive.

Modulul **2.1 Practica tehnologică** dezvoltă activitatea de asimilare a cunoștințelor de către elevi prin dorință vie de a învăța și prin dezvoltarea voinței de a învăța.

III.Competențele profesionale specifice stagiului de practică

Lista **competențelor profesionale specifice** pe care se fundamentează curriculum-ul pentru modulul **2.1 Practica tehnologică**:

1. Pregătirea țesăturilor pentru croire
2. Croirea reperelor și a detaliilor mărunte
3. Prelucrarea elementelor tehnologice din țesături
4. Confecționarea produselor din țesături
5. Efectuarea tratamentului umidotermic
6. Asamblarea produselor din țesături
7. Finisarea finală și autocontrolul produselor confecționate

IV.Administrarea stagiului de practică

Codul stagiului de practică	Denumirea stagiului de practică	Semestrul	Numărul de săptămâni	Numărul de ore	Perioada	Modalitatea de evaluare	Numărul de credite
2.1	Practica tehnologică	VI	3	90	Sem VI	Portofoliu Vestiment/e	3

V. Descrierea procesului de desfășurare a stagiului de practică

Activități / Sarcini de lucru	Produse de elaborat	Modalități de evaluare	Durata de realizare
UC1. Instructajul la Tehnica Securității și Protecția Muncii în ateliere/secțiile de cusut (2 ore)	1.1 Regulamentul cu privire la instruirea practică și organizarea locului de muncă.	-Comuncări	1 ore
	1.2 Instrucțiuni cu cerințe generale la protecția muncii, normative și reguli a tehnicii securității	-Explicarea, respectarea instrucțiunilor 1-7 -Demonstrația -Argumentarea	1 ore
UC2. Confecționarea compleului de vară din țesătură (84 ore)	2.1 Modelarea TB conform modelului. Elaborarea șabloanelor. Pregătirea stofei pentru croire compleului.	-Utilizarea cunoștințelor teoretice în modelarea vestimentului	6 ore
	2.2 Încadrarea șabloanelor. Croirea reperelor, detaliilor mici. Transferarea liniilor de contur.	-Explicația cu precizie a condițiilor tehnice la croire	6 ore
	2.3 Prelucrarea inițială a costumului la I probă. Efectuarea probei.	-Realizarea încadrării și croirea produsului	6 ore
	2.4 Depistarea defectiunilor la probă și remedierea lor.	-Determinarea și analizarea defectiunilor constructive și tehnologice.	6 ore
	2.5 Prelucrarea inițială a detaliilor mici: guler, buzunarele, clape, găici, betelie, bentiță(conform modelului).	-Respectarea TS și PM	6 ore
	2.6 Prelucrarea părții spate și față a rochiei : tăietura de simetrie, reliefe, plătci, pense, pliuri, șlițe, buzunare. (conform modelului).	-Organizarea rațională a locului de muncă la îndeplinirea operațiilor manuale, mecanice, tut.	6 ore
	2.7 Asamblarea tăieturilor umerale și laterale, TUT. Prelucrarea sistemului de închidere	-Descrierea corectă a procesului de prelucrare a reperelor respectând ordinea operațiilor	6 ore
	2.8 Prelucrarea răscroielii gâtului (conform modelului – diverse metode). TUT.	-Elaborarea traseului tehnologic pentru	6 ore

	2.9 Prelucrarea răscoielii mâinilor, TUT. Prelucrarea terminației. TUT.	prelucrarea nodurilor tehnologice.	6 ore
	2.10 Prelucrarea părții spate și față a taiorului : tăietura de simetrie, reliefe, plăci, pense, pliuri, șlițe, buzunare. (conform modelului).	-Realizarea corectă a schimbărilor la probă	6 ore
	2.11 Asamblarea tăieturilor laterale și umerale. Prelucrarea sistemului de închidere conform modelului – diverse metode). TUT.	-Prelucrarea corectă și completă a produsului conform cerințelor procesului	6 ore
	2.12 Prelucrarea răscoielii gâtului conform modelului – diverse metode.	-Precizarea tuturor parametrilor operațiilor de prelucrare umidotermică	6 ore
	2.13 Prelucrarea răscoielii brațului. Montarea mânecilor. Prelucrarea terminației taylorului. TUT.	-Utilizarea în situații reale a instrumentelor, dispozitivelor și utilajul tehnologic.	6 ore
	2.14 Finisarea compleului de vară : • efectuarea butonierelor, • coaserea furniturii, • curățarea costumului, • TUT final, • Autocontrolul • Verificarea calității vestimentelor	-Îndeplinirea operațiilor tehnologice la diverse noduri. -Operarea cu termeni tehnologici în procesul confecționării vestimentului. - Argumentarea schemei - -Dezvoltarea spiritului creativ și gândirii logice -Verificarea calității.	6 ore
UC3. Evaluarea sumativă. (4 ore)	3.1 Prezentarea vestimentelor finisate.	- Demonstrarea vestimentului /lor	1 ore
	3.2 Prezentarea portofoliului cu elementele tehnologice prelucrate.	-Prezentara portofoliului	1 ore
		- Argumentarea metodelor tehnologice de prelucrare.	2 ore
	Total		90 ore

VI. Sugestii metodologice

Conținuturile programei modului **2.1 Practica tehnologică** trebuie să fie abordate într-o manieră flexibilă, diferențiată, ținând cont de particularitățile colectivului cu care se lucrează și de nivelul inițial/teoretic de pregătire.

Numărul de ore alocat fiecărei activități/sarcini de lucru este prevăzut de cadrele didactice care predau conținutul modului, în funcție de dificultatea activităților, de nivelul cunoștințelor anterioare ale colectivului de elevi cu care se lucrează, de complexitatea materialului didactic implicat în strategia didactică și de ritmul de asimilare a cunoștințelor de către colectivul instruit.

Pregătirea practică în ateliere tehnologice ale unității de învățământ și la agentul economic are importanță deosebită în dobândirea competențelor de specialitate.

Pentru obținerea rezultatelor imediate se recomandă abordarea instruirii centrate pe elev prin proiectarea unor activități de învățare variate, prin care se ia în considerare stilurile individuale de învățare ale fiecărui elev. Acestea vizează următoarele aspecte:

- Aplicarea metodelor centrate pe elev, abordarea tuturor tipurilor de învățare (auditiv, vizual, practic) pentru transformarea elevului în coparticipant la propria instruire și educație
- Îmbinarea și o alternanță sistemică a activităților bazate pe efortul individual al elevului (documentarea după diverse surse de informare, observația proprie, exercițiul personal, instruirea programată, experimentul și lucrul individual, tehnica muncii cu fișe) cu activități ce solicită efortul colectiv (de echipă, de grup) de genul discuțiilor, asaltului de idei, etc.
- Folosirea unor metode care să favorizeze relația nemijlocită a elevului cu obiectele cunoașterii, prin recurgerea la modele concrete, potrivite competențelor din modul
- Însușirea unor metode de informare și de documentare independentă, care oferă deschiderea spre autoinstruire, spre învățare continuă.

Pentru achiziționarea competențelor profesionale specifice vizate de parcurgerea modului **2.1 Practica tehnologică**, se recomandă următoarele deprinderi de învățare :

- Identificarea defectelor la țesături;
- Realizarea încadrărilor simple la scară reală și la scară redusă a elementelor/ produselor;
- Croirea manuală a elementelor/ produselor;
- Identificarea operațiilor de prelucrare pe elemente/ produse;
- Prelucrarea elementelor/ produselor;
- Realizarea operațiilor de asamblare;
- Finisarea umidotermică finală a elementelor/ produselor;
- Coaserea butonierelor și a furniturii;
- Verificarea calității și autocontrolul.

Se consideră că nivelul de pregătire este realizat corespunzător, dacă poate fi demonstrat fiecare dintre rezultatele învățării.

VII. Sugestii de evaluare a stagiului de practică

Evaluarea reprezintă partea finală a demersului de proiectare didactică prin care cadrul didactic va măsura eficiența întregului proces instructiv-educativ. Evaluarea urmărește măsura în care elevii și-au format competențele propuse în standardele de pregătire profesională.

În parcurgerea modului **2.1 Practica tehnologică**, se va utiliza evaluarea de tip introductiv, formativ și la final de tip sumativ pentru verificarea atingerii competențelor și se va realiza în trei etape:

Evaluarea inițială (predictivă sau de pornire) – realizată la începutul demersurilor instructiv-educative, pentru a stabili nivelul la care se situează elevii. Evaluarea inițială:

- oferă profesorului cât și elevului posibilitatea de a avea o reprezentare cât mai exactă a situației existente (potențialul de învățare al studenților, lacunele ce trebuiesc completate și remediate) și a formula cerințele următoare;
- pe baza informațiilor evaluării inițiale se planifică demersul pedagogic imediat următor și eventual a unor programe de recuperare.

Instrumentele de evaluare inițială vor fi: probe orale, scrise, practice

- Fișe de observație;
- Fișe de lucru;
- Teste de verificare a cunoștințelor cu itemi cu alegere multiplă, itemi de tip întrebări structurate sau itemi de tip rezolvare de probleme.

Evaluarea continuă (de progres) – în timpul parcurgerii modulului prin forme de verificare continuă a rezultatelor învățării, cu scop formativ, instructiv-educativ.

Instrumentele de evaluare continuă vor fi: probe orale, scrise, practice

- Agenda elevului (ei) *Anexa 1*
- Fișe de observație;
- Fișe de lucru;
- Fișe de autoevaluare;
- Teste de verificare a cunoștințelor cu itemi cu alegere multiplă, itemi de tip întrebări structurate sau itemi de tip rezolvare de probleme.

Planificarea evaluării va avea loc într-un mediu real, după un program stabilit, evitându-se aglomerarea evaluărilor în aceeași perioadă de timp. Va fi realizată pe baza unor probe corelate cu tipul de evaluare specificat în Standardul de Pregătire Profesională pentru fiecare rezultat al învățării.

Evaluarea finală (sumativă) – va fi realizată printr-o lucrare cu caracter aplicativ și integrat la sfârșitul procesului de predare/ învățare și care informează asupra îndeplinirii criteriilor de realizare a cunoștințelor, deprinderilor.

Instrumentele de evaluare finală vor fi:

- **Portofoliul** ce conține scheme grafice și elementele tehnologice îndeplinite de elev, prin care se evaluează acuratețea tehnică, modul de organizare a ideilor, calitatea îndeplinirii produselor. Elevul va elabora și explica portofoliul individual. Cuprinsul portofoliului este reprezentat în *Anexa 2*.
- **Studiul de caz (susținerea colocviului)**, care constă în descrierea unui element tehnologic/ produs vestimentar, a unei imagini care se referă la un anumit proces tehnologic. Elevul va demonstra/explica individual.

Elevii vor fi evaluați numai în ceea ce privește dobândirea rezultatelor învățării specifice în cadrul acestui modulului. Un rezultat al învățării se va evalua o singură dată.

Evaluarea va scoate în evidență măsura în care se formează competențele tehnice din standardul de pregătire profesională.

VIII. Cerințe față de locurile de practică

Modulul **2.1 Practica tehnologică** poate încorpora în orice moment al procesului educativ, noi mijloace sau resurse didactice. Orele se recomandă a se desfășura în ateliere din unitatea de învățământ / la agentul economic, dotate conform următoarele recomandări:

- Încăperi bine iluminate, aerisite, curate;
- Locuri de muncă bine amenajate, spațioase;
- Ambient comod și plăcut;
- Accesul la informații, materiale didactice;
- Documentații tehnice destinate procesului tehnologic.

Pregătirea practică în ateliere și la agentul economic are importanță deosebită în dobândirea competențelor de specialitate.

Pentru parcurgerea modulului **2.1 Practica tehnologică** se recomandă utilizarea următoarelor resurse materiale minime:

- *Mese pentru croirea detaliilor/reperelor;*
- *Mese pentru lucrările manuale;*
- *Utilaje pentru cusăturile mecanice:* mașini de cusut simplă, mașini triploc/ surfilatorul, mașini de coasere a butonierelor.
- *Utilaje pentru prelucrări termice:* mașini de călcat, mașini pentru termolipit.

Tabelul VIII

Cerințe față de locurile de practică

Nr. crt.	Locul de muncă/postul	Cerințe față de locul de muncă/postul
----------	-----------------------	---------------------------------------

		propus practicantului
1	Secțiile specializate ale atelierului unității de învățământ	Confecționarea vestimentului/lor la comanda individuală – tehnicieni
2	Secții experimentale/specializate ale întreprinderilor de profil	Confecționarea vestimentului/lor în serie – cusătorese, ect.

IX. Resursele didactice recomandate elevilor

Nr. crt.	Denumirea resursei	Locul în care poate fi consultată resursa	Numărul de exemplare disponibile
1	Balan S. „Modelarea constructivă a produselor vestimentare”, Chișinău, 2001, 120 p.	Sala de lectură UTM Atelierul CTC	4
2	Brumăriu A. „Proiectarea îmbrăcămintei”, Institutul Politehnic, Iași, 1989	Sala de lectură CTC	10
3	Dodu A. „Manualul inginerului textilist”, Vol. I, Editura AGIR, 2003	Sala de lectură CTC	2
4	Filipescu E. „Proiectarea constructivă a tiparelor”, Iași, 1999	Sala de lectură CTC	2
5	Ieacobenu E. „Studiul materialelor din industria ușoară”, București 1989, 142 p.	Sala de lectură CTC	15
6	Lupașcu R. Vasilescu F. „Manual pentru cultura de specialitate”, Editura Oscar Print, București, 2006	Sala de lectură CTC	2
7	Neagu I. „Tehnologii de confecționare a îmbrăcămintei” Sibiu, 2000	Sala de lectură CTC	2
8	Pădureț L. „Bazele tehnologiei confecțiilor” UTM (Tehnică), 1996	Sala de lectură CTC	2
9	Revista de modă „Atelier”	Sala de lectură CTC	
10	Sava V. „Abecedarul cusătorului”, Chișinău, 2003, 86 p.	Sala de lectură CTC Atelierul CTC	4
11	Truhanova A. „Elemente de tehnologie a confecțiilor”, Editura Lumina, Chișinău, 1991	Sala de lectură CTC	2
12	Truhanova A. „Tehnologia vestimentelor ușoare de dame și pentru copii”, Tipografia Centrală, Chișinău, 1992	Sala de lectură CTC	2